तथैव च शरान् पार्थे प्रतिमुञ्चन्नविक्लवः । तस्यां स समरे राजंस्त्रातुमिच्छन् महाव्रतं ।
तस्य तत्सुमहत्कर्म्म शशंसुः कुरुसत्तमाः । यत्कृष्णाभ्यां समेताभ्यामभ्यापतत संयुगे ।
स हि नित्यमनीकेषु युध्यते भयमास्थितः । अस्त्रग्रामं ससंहारं द्रोणात्प्राप्य सुदुर्लभं ।
ममाचार्य्यसुतो ह्येष द्रोणस्यातिप्रियः सुतः । ब्राह्मणश्च विशेषेण माननीयो ममेति च । २२१०
समास्थाय मतिं वीरो बीभत्सुः शत्रुतापनः । कृपां चक्रे रथश्रेष्ठो भारद्वाजसुतं प्रति ।
द्रौणिं त्यक्त्वा ततो युद्धे कौन्तेयः श्वेतवाहनः । युयुधे तावकान्निघ्नंस्त्वरमाणः पराक्रमी ।
दुर्य्योधनस्तु दशभिर्गार्धपत्रैः शिलाशितैः । भीमसेनं महेष्वासं रुक्मपुङ्खैः समर्दयत् ।
भीमसेनस्तु संक्रुद्धः परासुकरणं दृढं । चित्रं कार्म्मुकमादत्त शरांश्च निशितान्दश ।
आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्वेगितैस्तिग्मतेजितैः । अव्यग्रस्तीक्ष्णमाविध्यत्कुरुराजं महोरसि । २२१५
तस्य काञ्चनसन्नद्धस्तु शरैः परिवृतो मणिः । रराजोरसि खे सूर्य्यो ग्रहैरिव समावृतः ।
पुत्रस्तु तव तेजस्वी भीमसेनेन ताडितः । नामृष्यत यथा नागस्तलशब्दं समीरितं ।
ततः शरैर्महाराज रुक्मपुङ्खैः शिलाशितैः । भीमं विव्याध संक्रुद्धस्त्रायमाणो वरूथिनीं ।
तौ युध्यमानौ समरे भृशमन्योऽन्यविक्षतौ । पुत्रौ ते देवसङ्काशौ विरोचेतां महाबलौ ।
चित्रसेनं नरव्याघ्रः सौभद्रः परवीरहा । अविध्यन्निशितैर्बाणैः पुरुमित्रञ्च सप्तभिः । २२२०
सत्यव्रतञ्च सप्तत्या विद्ध्वा शक्रसमो युधि । नृत्यन्निव रणे वीर आर्त्तिं नः समजीजनत् ।
तं प्रत्यविध्यद्दशभिश्चित्रसेनः शिलीमुखैः । सत्यव्रतञ्च नवभिः पुरुमित्रञ्च सप्तभिः ।
स विद्धो विचरन्चक्रं शत्रुसंवारणं महत् । चिच्छेद चित्रसेनस्य चित्रं कार्म्मुकमार्जुनिः ।
भित्त्वा चास्य तनुत्राणं शरेणोरस्यताडयत् । ततस्ते तावका वीरा राजपुत्रा महारथाः ।
समेत्य युधि संरब्धा विविधुर्निशितैस्तदा । तांश्च सर्व्वाञ्छरैस्तीक्ष्णैर्जघान परमास्त्रवित् । २२२५
तस्य दृष्ट्वा तु तत्कर्म्म परिवव्रुः सुतास्तव । दहन्तं समरे योधांस्तव कक्षं यथोल्वणं ।
अपेतशिशिरे काले समिद्धमिव पावकं । अभ्यरोचत सौभद्रस्तव सैन्यानि शातयन् ।
तत्तस्य चरितं दृष्ट्वा पौत्रस्तव विशाम्पते । लक्ष्मणोऽभ्यपतत्तूर्णं सात्वतीपुत्रमाहवे ।
अभिमन्युस्तु संक्रुद्धो लक्ष्मणं शुभलक्ष्मणं । विव्याध विशिखैः षड्भिः सारथिञ्च महारथः ।
तथैव लक्ष्मणो राजन् सौभद्रं निशितैः शरैः । अविध्यत महाराज तदद्भुतमिवाभवत् । २२३०
तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सारथिञ्च महारथः । अभ्यद्रवत सौभद्रो लक्ष्मणं निशितैः शरैः ।
हताश्वे तु रथे तिष्ठंल्लक्ष्मणः परवीरहा । शक्तिं चिक्षेप संक्रुद्धः सौभद्रस्य रथं प्रति ।
तामापतन्तीं सहसा घोररूपां दुरासदां । अभिमन्युः शरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेद भुजगोपमां ।
ततः स्वरथमारोप्य लक्ष्मणं गौतमस्तदा । अपोवाह रथेनाजौ सर्व्वसैन्यस्य पश्यतः ।
ततः समाकुले तस्मिन् वर्त्तमाने महाभये । अभ्यद्रवन् जिघांसन्तः परस्परवधैषिणः । २२३५
तावकाश्च महेष्वासाः पाण्डवाश्च महारथाः । जुह्वतः समरे प्राणान् निजघ्नुरितरेतरं ।